மாதர் மனோரஞ்சினி.

எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்.— ஔவையார்.

Vol. 3.	MADRAS: OCTOBER 1901.	No. 8.
புத்த. ௩.	சென்னபட்டணம் 1901௵ அக்டோபர்௴.	இல. 8

ஓர் எச்சரிப்பு.

பண்டிதை அசலாம்பிகையம்மாள் எழுதியது:—

அறிஞர்களே!! நமது தேசத்தினர்க்குப் பழையகொள்கைகளில் பெரும் பற்றுள்ளதென்பதற்கு இதுவே பிரத்தியட்சப் பிரமாணமாகவுங்கொள்ளலாம். ஆகவே இத்தகைய நம்முன்னோர் இன்றளவும் ஆபத்திற்காக அநுசரிக்கப்பட்ட அவ்வயுக்த வழக்கங்களையே பெரும்பான்மையும் உடையவர்களாய் இருத்தலன்றி நன்மையானவழிகளில் துணிந்து பிரவேசிக்கக் கூடியவர்களாயிருக்கவில்லை. தற்காலம் பெண்களுக்குக் கல்விப்பயிற்சி செய்விப்பதென்னும் ஓர் விஷயம்மட்டில் அநேகமாய் நகரவாசங்களிலுள்ள எல்லோராலும் அங்கீகரிக்கப்பட்டுவந்திருக்கிறது. இன்றும் சில நாட்டுப் புறங்களில் வசிப்பவர்கள் பலரும் கல்வியென்பது ஆங்கில நாட்டினின்றும் புதிதாய் நம் நாட்டிற்குக்கொண்டுவரப்பட்ட கப்பற் சரக்கென்பதாகவே எண்ணிப் பேர்சொல்லவும் துணியாதவர்களாயிருக்கின்றனர். அத்தகைய இடங்களில் உள்ளவர்களின் காலப்போக்கும் மனப்போக்கும் மிகவும் அநாகரீகமாகவும், வீண்வம்புக்கிடமாகவும், அடக்கமின்மைக்குவழியாகவும், வன்சொற்கள் பயிலவசதியாகவுமேயிருந்துவருகின்றன. அவ்விடங்களில் பெண்களின் நிலைமைமட்டில்தான் இத்தகையதென்று மதிக்கவேண்டாம். ஆடவர்களின் நிலைமை ஜீவனோபாயமொன்று எவ்வெவர்க்கும் உண்டாதலின் இவ்வளவு கேட்டிற்கிடமிராதெனினும், இதில் முக்கால் திட்டமாவது இருப்பார்கள். சிலவருடங்களுக்குமுன் பலகுக்கிராமங்களிலிருந்த உயர்வகுப்பின் ஆடவர்களுக்கே எழுத்துநடை தெரியாது. ஆதலின் மகளிர் கல்வியென்னும் மொழியின் காற்றும் அடிக்கப்படாதவர்களாயிருப்பது புதுமையோ? ஜீவர்களுக்குள் கடவுளால் ஏற்றப்பட்டிருக்கும் இயற்கை அறிவென்னும் ஓர் தீபமானது செயற்கையறிவென்னும்

கல்வித்தூண்டுகோலைப் பெறுதெனின் நீண்டகாலம் ஒளிதழைத்துப் பிர காசித்தல் எங்ஙனே சாத்தியம்? ஆதலின் நமது கல்வியறிவில்லாத மாதர்கள் பலர் பற்பல அநாகரீகத்துறைகளிலிறங்கிக் காலம் போக்கு வதைப்பற்றி அவர்கள்மீது நாம் குறைகூறி யாதுபயன்? ஆடவர்களே யதற்குக் காரணர்களாதலின் அன்னோரே ஆடவிகளைக் கல்விப்பயிற்சிக் குள்ளாக்கவேண்டும். எனினும், நாம் மேலேகூறிய நகரப்பழக்கமில்லாத நாட்டுப்புறவாசிகளாய் ஆடவர்கள் தங்கள் பெண்டிரை கல்விப்பயிற்சிக் குள்ளாக்குவதில் ஊக்கங்கொள்ளவும், பெண்கள் பயில்வதால் கெடுதிவிளை யாதென்னும் நம்பிக்கையைப்பெறவும் இன்னும் பல நாட்கள் செல்ல வேண்டிவருமன்றி விரைவில் எதிர்பார்க்கவுங்கூடியதன்று. இவர்கள் நிலைமை இதுவாக நகரவாசிகளாய்ப் பெண்களைக் கல்விபயிற்றுவிக்கும் நாகரீகத்தினர்களைப்பற்றிச் சிறிது கவனிப்போம். இந்த வகுப்பினர் தத்தம் சிறுமிகளைப் பெண்பாடசாலைகளுக்கனுப்பிவருவது உண்மையே. இதைத்தான் நாம் ஆரம்பத்தில் திருப்திக்கிடமாகவிருக்கும் பாகமாகக்குறி ப்பிட்டது. இதனால் நமது பெண்கள் அதற்கு முந்தியிருந்ததைவிட எவ் வளவோ நல்ல நிலைமைக்கு வந்திருக்கிறார்கள் என்பது திண்ணம். நகர வாசங்களிலும் பாடசாலைப் பயிற்சியில்லாத சிறுமிகள் பகலெல்லாம் பொழுதுபோக்க, (அம்மானை, பல்லாங்குழி, தட்டாமாலை முதலியவிளை யாட்டுகளையும், அநாகரீகமான பழமொழிகள், பரிகாசப்பாட்டுகள், வசை மொழிப்பாடங்கள், சண்டை சச்சரவுகள், இறந்தோர்க்கு அழவேண்டிய வரிசைப்பிலாக்கணங்கள், புஷ்பவதியாதல், நிஷேகம்பெறுதல், கெர்ப்ப முறுதல், சீமந்தபும்ஸவன நடத்தல், மகவீன்றல், முதலிய எல்லா மேல் நடவடிக்கைகளுக்கும் வியாக்கியானம்செய்தல், முதலிய) உலகியலுக்குரிய மர்மங்கள் அனைத்தையுமே கருவிகளாகக்கொண்டு பழகிவருகின்றனர். இவைகளுமின்றி மாமிநாத்தி கொடுமை, மருகி, மாமிநாத்தியைச்செய்யும் கொடுமை, மகன், தாய் தாரம் முதலியவர்களைச் செய்யுங்கொடுமை முதலிய ஊரிலுள்ள ஒவ்வொருவீட்டு வர்த்தமானங்களும், தங்கள் தாய்மார்களாகிய வயதில் முதிர்ந்த பெண்டுகள் கூடிப்பேசும் பெரிய கமிட்டிகளில் கீழ்க் கமிட்டிகளாகவும் இச்சிறுமிகள் கூடிப்பேசிவருவார்கள். இத்தியாதி விஷயங்களிலேயே இவர்களுக்கு மனப்பயிற்சி உண்டாதலினால் பிஞ்சிற் பழுத்ததுபோன்று தங்கள் எண்ணங்களும், அபேட்சைகளும், வம்புவீண் களும், பருவத்திற்கேற்றபடி வளராமல் அதிசீக்கிரத்தில்முற்றி விவாக சிந்தனையே பெரிதாகி வெகு துரிதத்தில் குடும்பத் தலைவிகளுமாகித் தாய் மார்களுமாகிப் பாட்டிமார்களுமாகி நாலைப் பெற்றவளே நியாயாதிபதி யென்று தன்னினத்து மாதர்களால் மதிக்கப்பட்டு பேதமையாளராய்க்

கழிவர். இதிற்சிலர் இவ்வாறு மிக்க இளமையிலேயே மங்கைப்பருவத்திற் குள்ள மனோபாவங்களை வலிதிற்பயின்று பயின்று அவயவ வளர்ச்சிகள் சரிவர நிரம்புதற்கு முந்தியே விஷயாபேட்சையென்னும் விலங்குக்குட்பட்டு அவ்வெண்ணமுதிர்ச்சியால் புஷ்பவதிகளாகி விரைவில் நாயகனையடைந்து கருவுற்று சரீரபலங் குன்றியிருப்பதும், உறுப்புக்களின் வளர்ச்சியின்மையுமே காரணமாக அகாலமரணங்களுக்கிரையாகின்றனர். தப்பித்தவறியிருந்தாலும் அவர்களுடைய சரீரப்பான்மையும் முகப்பொலிவும் மிக்க அருவருப்பை விளைக்கக்கூடியவைகளாகவேயிருப்பதுடன் அவர்கட்குப் பிறக்கும் சிசுக்களும் குறைமாதத்தில் வெளியான சிசுக்களைப்போலவும், காந்தியற்றதாகவும் சிரங்கு, சொறி, செவ்வாப்பு என்னும் வியாதிகளுள்ளதாகவும், பெற்றவளைத்தவிரப் பிறர் எடுக்க மனம் ஒவ்வாத நிலைமையிலும் இருக்கின்றன. முகலட்சணம் குறையக்குறைய அகலட்சணமுங் குறைதல் ஆன்றோர் கொள்கையும் அநுபவசித்தமுமாதலின், தேஜஸு குன்றக் குன்ற அறிவுங்குன்றித் தேயுமென்பதை நீங்களே உய்த்துணரலாகும். அறிவுகுன்றப்பெற்ற சீவர்களின் வாழ்க்கை எவ்வளவு விரஸமென்பதும் யான் விளம்பவேண்டியதில்லை.

ஸிம்பலீன்.

(9-ம் அதிகாரம்-130வது பக்கத்தொடர்ச்சி.)

இவர்கள்போய் சிறிது நேரங் கழிந்தபின் இமொஜன் நித்திரையினின்றும் எழுந்து பின்வருமாறு சொல்லத்தொடங்கினாள்.

இமொஜன் :—ஆம்! ஆம்!! நான் மில்போர்ட்ஹேவனுக்குத்தான் போகவேண்டியது, அதற்கு வழியெங்கே? உனக்கு வந்தனமளிக்கின்றேன். அந்தப் புதரின் பக்கத்தில்தானிருக்கிறதா? தயவு செய்து எவ்வளவு தூரத்திலிருக்கிறதென்று சொல். கடவுளே! என்பேரில் இரக்கமில்லையா? இன்னும் ஆறு நாழிகை தூரம் போகவேண்டியிருக்குமா? இராத்திரி பூராவும் நடந்து களைத்துப்போனேன். சற்று நேரம் படுத்து உறங்கி களைப்பைத்தீர்த்துக் கொள்ளுகிறேன். நான் தனியாய்த் தானிருக்கிறேனு? தெய்வமே! என்பேரில் சிறிதேனும் இரக்கக்கூடாதா? ஆ! இதென்ன ஆச்சரியம்! புஷ்பங்கள் சிதறிக்கிடக்கின்றன!! ஐயோ! பயங்கரமாயிருக்கிறதே! என்னைக் காப்பாற்றவேணும். ஆ! ஆ!! புஷ்பங்களின் பக்கத்தில் ஒரு தலையற்ற மனிதனையல்லவோ காண்கிறேன். இதென்ன விந்தையாயிருக்

கிறது? கடவுளின் செயலோ? அனாதியாக வந்த என்னை இவ்விதமா பரீக்ஷை செய்யவேணும்? இதைப்பார்த்தால் பயங்கரமாயிருக்கிறதே! நான் கனவுதான் காண்கிறேனோ! இவைகள் இங்கே வரவேண்டியகாரணமென்ன? நான் சற்று முன் குகையைக் காத்துக்கொண்டு அந்த மூன்று யோக்கியர்களுக்கும் சமையல்காரனாயல்லவோ இருந்தேன்; இப்பொழுது வேறே ஸ்திதியில் காண்கிறேனே. எல்லாம் மாயமாகத் தோன்றுகின்றன. இவைகளெல்லாம் கடவுளின் செயலே தவிர வேறன்று. சில சமயங்களில் நம்முடைய அபிப்பிராயங்கள் மாறுபடுவனபோல இப்பொழுது என் கண்களும் மயங்கிப்போய் விட்டனவோ! என் உடம்பெல்லாம் நடுங்குகின்றது; தெய்வமே! என்பேரில் இரக்கமில்லையா? சீ, நான் கனவுதான் காண்கிறேன் கண்ணைத்துடைத்துப் பார்ப்போம், என்று கண்ணைத்துடைக்கிறாள், உடனே பின்வருமாறு சொல்லுகிறாள்.

தலையற்றமனிதனா! பாஸ்துமஸுடைய உடைகளல்லவா! என் பிராணநாதா! உன்னை இவ்விதத்தில் காணவா இக்காட்டுக்குவந்தேன். உன்னுடைய கை, கால், தொடைகளை நன்றாய் அறிவேன். அவைகளுக்கும் இவற்றிற்கும் கொஞ்சமாகிலும் வித்தியாசமில்லை. தெய்வத்துக்குச் சமமாயிருக்கின்றனையே! தேவலோகத்தில்தான் கொலை நடந்ததோ! ஆ! என்ன பரிதாபம்!! நாதா! நீ இறந்து போய் விட்டனையோ? இவைகளைப்பார்க்கிறபோது நான் பூர்வ ஜென்மத்தில் எவ்வளவு பாவம் செய்திருக்கவேணும்? அவைகளல்லவா என்னை இந்த ஜென்மத்தில் தொடருகின்றன; அவைகளின் பலனை யல்லவோ இப்பொழுது அனுபவிக்கிறேன். பிஸானியோ! இவ்விதம் என்னை யேமாற்றி விட்டனையே. உன்னை ஒரு நல்ல விசுவாசமுள்ள வேலைக்காரனென்றல்லவா இது வரையில் நினைத்திருந்தேன். இக்காரியஞ் செய்ததற்காக எல்லாருடைய சாபங்களும் என்னுடைய சாபங்களும் உன்னை யடையட்டும். துரோகியாகிய அந்த க்ளோட்டனுடன் துர் ஆலோசனை செய்து என் நாதனை வெட்டி விட்டனையோ. இனிமேலாகிலும் எழுதவாசிக்கத் தெரிகிறது நம்பிக்கைத் துரோகமென்று நிச்சயிக்க வேண்டியதாயிருக்கிறது. கண்டமாத்திரத்தில் வெறுக்கத்தக்க பிஸானியோ கள்ள எழுத்துக்களை வைத்துக்கொண்டு மன்மதனுக்குச் சமமான என் நாதனை வெட்டி அவனை மோக்ஷலோகத்துக்கு அனுப்பிவிட்டான். என் நாதா! நீ போகும் போது என்னையும் அழைத்துக்கொண்டு போகக்கூடாதா? நான் ஒரு குற்றமும் செய்யவில்லையே. ஏ! பாஸ்துமஸ்! ஐயோ! உன் தலை யெங்கே? எங்கேபோய்விட்டது? ஐயோ! என்பேரில் இரக்கமில்லையா! எங்கே போய் விட்டது சொல். இவ்வளவு தூரம் கதறியழுதும் ஏன் வருத்தப்பட்டு அழுகிறாய் என்று எழுந்திருந்து ஒரு வார்த்தையாவது

சொல்லக்கூடாதா? என் பிராணநாதா! என் பேரில் இரக்கமில்லையா? உன் தலையெங்கேபோய்விட்டது? பிஸானியோ உன்னைக் கொன்று தலையை எறிந்து விட்டானே? இந்த செய்கையை பிஸானியோ எவ்விதம் செய்திருக்கக் கூடும்? ஏ பிஸானியோ! நீயா இக்காரியத்தைச் செய்தாய்! நீயும் க்ளோட்டனும் துர் ஆலோசனை செய்து இக்காரியத்தைக் செய்தீர்களோ? ஆ! ஆ!! வாஸ்தவந்தான். க்ளோட்டனுக்கு என்னிடத்திலுண்டான விரோதத்தினல் செய்தான். நீயோ பிரதிபலனைக் கருதி செய்து விட்டாய். நீ செய்ததைப்பற்றி நான் சந்தேகப்படவில்லை. நல்ல ஔஷதமென்று ஒரு விஷத்தைத் தந்து, அதினிமித்தம் என் பஞ்சேந்திரியங்களையிழக்கச்செய்து பிரேதத்தைப்போலாக்கினவனல்லவோ! நீ தான் இக்காரியத்தைச் செய்தாய், சந்தேகமேயில்லை. ஏ! பாஸ்துமஸ்! உன்னை நினைக்கிறபோது என் வயிறு கொதிக்கிறதே! என் பிராணநாதா! நான் இனியென்ன செய்வேன்? எங்கே ஓடிப்போவேன்? ஐயோ!!

என்-கர்த்தாவே யென்துரையே தெய்வமே!
என்-கண்மணியைக்காணேமே.

என்-பர்த்தாவே யென்துரையே தெய்வமே!
என்-பாக்கியத்தைக் காணேமே

என்னை-அஞ்சு பிராயந்தனில் என்துரையே!
நான்-அறியாதநாளையிலே.

பத்துப் பிராயத்திலே என்துரையே!
நான் பால் குடிக்கும் நாளையிலே.

நீர்-ஆணழகர்மாலையிட்டு என்துரையே!
அழகாக வைத்திருந்தீர்.

ஐயோ!

நீர்-கட்டழகர்மாலையிட்டு என்துரையே!
என்னை காட்சியுடன் வைத்திருந்தீர்

என்னை-காட்சிகுலைத்துவிட்டீர் என்துரையே!
நீர்-கர்த்தன்பதி தான் கடந்தீர்.

என்-மகிட்சி குலைத்துவிட்டீர் என்துரையே!
நீர்-மணல்மேலே போய்படுத்தீர்.

என்னை-கொண்ட அருமை யென்ன? என்துரையே!
நாம்-கோலம்வந்த நேர்த்தி யென்ன?
இப்போ-வேண்டார் நகைக்கவிட்டு என்துரையே!
நீர்-வைகுண்டம் போய் நடந்தீர்.

ஐயோ! என்ன செய்வேன்? கதியில்லையே யென்று புலம்பி தன் பர்த்தாவாகிய பாஸ்துமஸ் என்று நினைத்த க்ளோட்டன்மேல் மூர்ச்சையற்று விழுந்தாள்.

இப்படியிருக்க, ரோமாபுரி சக்கரவர்த்தி, தன்னுடைய ஸ்தானாதிபதியாகிய லூஷியஸ் என்பவனை பிரிட்டன் தேசத்துக்குச் சென்று அரசனிடத்தில் வழக்கப்படி கப்பம் வாங்கிக் கொண்டுவா, தராமற்போனால் யுத்தத்துக்குத் தயாராயிருக்கச் சொல்லவேணு மென்று அனுப்ப, அவன் பிரிட்டன் தேசத்துக்குப்போய் அரசனைக் கண்டவுடன் அவனைத் தக்கமரியாதையுடன் உபசரித்தார்கள். உடனே ஸிம்பலீனிடத்தில் கப்பப்பணத்தைக் கேட்க தன்னுடைய மனைவியுடையவும், க்ளோட்டனுடையவும் துர்ப் போதனையால் அவ்வரசன் கப்பம் தரமாட்டேனென்று சொன்னான். அப்பொழுது லூஷியஸ், இது வரையில் கொடுத்துவந்த கப்பப்பணத்தை இப்பொழுது தரமாட்டேனென்றதினால் நீங்கள் எங்களுடைய விரோதியானீர்கள் அதிக சீக்கிரத்தில் யுத்தம் நேரிடும், அதற்கு தயாராயிருங்களென்று சொல்லி, தன்னுடன் வந்த இராணுவதளகர்த்தன் முதலிய பரிவாரங்களுடன் தன்னூரை நோக்கிச் சென்றான். போகும்போது மில்போர்ட்ஹேவனில் இமொஜனிருந்த இடைத்தையடைந்தவுடன் பின் வருமாறு சொன்னான்.

லூஷியஸ்:—ஸிம்பலீன் கப்பம் தரமாட்டேனென்றான், சீக்கிரம் யுத்தத்துக்குத் தயார் செய்வோம், பிரிட்டன் தேசத்துக்கு கேடுகாலம் வந்துவிட்டதுபோல் தோன்றுகிறது. ஆ! இதோ பார், ஒரு தலையற்ற பிரேதம் கீழேகிடக்கிறது. அது யாரென்று அறியேன். உடலைப்பார்த்த மாத்திரத்தில் நல்ல வம்சத்தில் பிறந்தவனாகத் தோன்றுகிறது. ஆ! ஆ! அதோ ஒரு பையனைப்பார்; அவனும் இறந்து போனானோ அல்லது அப்பிரேதத்தின்மேல் படுத்துத் தூங்குகிறானோ. நிச்சயமாய் அவன் இறந்துபோயிருக்க வேண்டியது; ஏனென்றால் ஒருவனும் பிரேதத்தின்மேல் படுத்துத் தூங்கமாட்டான். அந்தப் பையனுடைய முகத்தைப்பார்த்தால் நம்முடைய சந்தேகம் பூராவும் நிவர்த்தியாகும், நாம் கிட்ட போய்ப்பார்ப்போம்.

தளகர்த்தன்:—அவன் உயிருடன்தானிருக்கிறான், இறந்துபோகவில்லை.

லூஷியஸ்:—அவனிடத்தில் நடந்த சங்கதியைக்கேட்டால் விவரமாயுரைப்பான். வாலிபனே! உன்னுடைய யோகக்ஷேமங்களைச்சொல், உனக்கு இந்த ஆபத்து எவ்விதம் நேர்ந்தது? உன்பக்கத்தில் தலையற்றிருப்பதுயார்? நீ அவன்மேல் சாய்ந்துகொண்டிருக்கவேண்டியகாரணம் என்ன? இந்தப்பயங்கரமான செய்கையைச் செய்தவன்யார்? உனக்கும் இவனுக்குமுண்டான சம்பந்தமென்ன? இது எவ்விதம் நேர்ந்தது? நீயார்? அவன்யார்? வாலிபனே! விவரமாய்ச் சொல்லவேண்டும்.

இமோஜன்:—நானே பிரயோசனமற்றவன், அனாதி; இவன் என்னுடைய எஜமானன்; இவனை காட்டுமனிதர்கள் கொன்றுவிட்டார்கள். இவன் பிரிட்டன் தேசத்தில் பிறந்தவன் இவனுடைய பெருந்தன்மையை என்னால் விவரிக்க முடியாது. இவனைப்போல் வேறே எஜமானனை யெங்கே காணப்போகிறேன், இந்த ஈரேழுலோகத்தில் தேடினாலும் காணமுடியாது; எவ்விதம் உழைத்தால்தான் என்ன, நல்ல குணங்களையுடைத்தாயிருந்தால்தான் என்ன, இவனுக்குச் சமானமானவன் இவனே தவிர வேறே ஒருவரும் கிடையாது.

லூஷியஸ்.—ஐயோ! என்ன பரிதாபம்! வாலிபனே! அதிகமாய் வருத்தப்படுகின்றனையே, இவன் பெயர் என்ன தயவு செய்து சொல்.

இமோஜன்.—ரிச்சார்ட்டுஷாம்ப—(தனக்குள்) கடவுளே நான் பொய்யுரைத்ததற்காக என்னை மன்னிக்க வேணும்.

லூஷியஸ்.—சரிதான், உன் பெயர் என்ன?

இமோஜன்.—என் பெயர் பைடலி*

லூஷியஸ்.—உன் குணத்துக்குத் தகுந்த பெயர்தான். உன் விசுவாசமும் உன் பெயரும் நன்றாய்ப்பொருந்தியிருக்கின்றன. சில மனிதர்களுக்கு 'பொய்சொல்லா மெய்யன்' என்ற பெயருண்டு, ஆனால் அவர்களுக்கு ஒருநாளும் உண்மை சொல்லுகிற வழக்கமில்லை, சத்தியம் என்கிற வார்த்தையையும்கேட்டதேயில்லை. உன்னுடைய விசுவாசமும், பெயரும்நன்றாகப் பொருந்தியிருக்கின்றன. என்னிடத்தில் ஒரு வேலையில் அமர்ந்திருக்க உனக்கு இஷ்டம்தானா? உனக்கு நான் இவனைப்போல நல்ல எஜமானன் ஆகாமற்போனாலும் உன்னை அதிகப்பிரியத்துடன் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறேன். எங்கள் சக்கரவர்த்தி உன்னை ஒருவேலையில் வைத்துக்கொள்ள எவ்வளவு ஆனந்தமாயிருப்பான். என்னுடன் வருகிறாயா?

* பைடலி என்றால் விசுவாசமுள்ளவன் என்று பொருள்

மிஸ்ஸெஸ் B. அட்சாம்பாள்.

மிஸ்ஸஸ் B. அட்சாம்பாள் "பெருமைபொருந்திய பெருமாட்டிகளின் சரித்திரம்" என்ற ஒரு புஸ்தகத்தை தெலுங்கில் எழுதியுள்ளார்கள். இந்த புஸ்தகம் யாவராலும் சந்தோஷத்துடனும், பிரியத்துடனும் வாங்கப்படும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஏனெனில் ஸ்திரீகளின் மனோசக்தியை விருத்திசெய்ய தக்க சமயம் நேரிட்டால் ஒரு இந்திய ஸ்திரீ செய்யக்கூடும் விஷயத்தை இது சாண்பிக்கிறது. இந்தமாது கிருஷ்ணா ஜில்லாவில் ஒரு ஜமீனில் திவானாயிருந்தவருடையகுமாரத்தியாயும்,மத்திய மாகாணத்தில் கவர்ன்மெண்டு உத்தியோகம் வகித்திருக்கிறவருடைய மனைவியாயுமிருக்கிறார்கள் இம்மாது தெலுங்கு பிராமணஜாதியைச் சேர்ந்தவர்கள். இந்தமாது எழுதியநடையும், விஷயங்களும், தெளிவாகவும், இனிமையாகவும், கற்றோர் புகழத்தக்கதாயு மிருக்கின்றன. இந்த அம்மாள் தமது சகோதரிகளுக்கு உபயோகமாகும்படியாய் கல்வியின் மிக்க விருப்பத்தாலுமே இப்புஸ்தகத்தை வெளியிட்டதாகத் தெரிகிறது. தமது "குழந்தை" என்று இதைக் கூப்பிடுவதுடன் இதை அவர் எவ்விதம் எழுத ஆரம்பித்தாரென்பதற்கு ஒரு வேடிக்கையானகதையும் எழுதுகிறார்கள். தமது அருமையான ஒரே குழந்தையை இழந்தமையால் இந்தமாது மிக்க விசனத்தில் ஆழ்ந்திருக்கும்பொழுது இப்புஸ்தக்கத்தை எழுதினார்கள். அக்காலத்தில் தமது சகோதரர் வந்து இதேவிதமாக விசனத்திலிருந்த ஒரு கவி இரண்டு புஸ்தகங்களை இயற்றி ஒன்றுக்கு எனது "குமாரன்" என்றும், மற்றொன்றுக்கு எனது "குமாரத்தி" யென்றும் பெயரிட்டாரெனச் சொன்னாராம். இந்த மாது அக்கவியைப்போல் எனக்கு கல்விபறிவில்லாவிடினும், அவர் தமது அருமையான குழந்தைகளை யிழந்த காரணத்தினால் புஸ்தகங்களெழுதினமாதிரியே நானும் இப்புஸ்தகம் எழுத ஆரம்பித்தேன் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இப்புஸ்தகம் தமது பிரியமுள்ள கணவருக்கு பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. "அவர் எனக்கு தைரியப் படுத்தாமலும், சுதந்திரம் அளிக்காமலுமிருந்தால் நான் இந்த புஸ்தகத்தை எழுதியிருக்கக்கூடுமா"? எனச் சொல்லுகிறார்கள். தமக்கு வேண்டிய விஷயங்களைச் சொல்லிக்கொடுத்து உதவி புரிந்த தமது சகோதரரையும் குறிப்பிடுகிறார்கள். இப்பூமியிலுள்ள ஸ்திரீகளுக்கு அவரவர்களுடைய கணவர்களும், சகோதரர்களும் இவ்வித உதவிபுரிந்து வந்தால் அவர்கள் கல்வியில் தோச்சி சீக்கிரமடையலாம். கார்கி, மைத்திரேயி இவர்களைப்போல் வேதம் முதலியவைகளைப்ப

டித்துதத்துவ வாதம்புரிய வல்லமையுள்ளவர்களாயும், மேன்மையாய் அரசு புரிந்துவந்த அஹலியாபாய், பவானி முதலியவர்களைப்போல் ஆளுந்திறமையுள்ளவர்களாயும், மங்கா, மொல்லா என்ற கவிமாதர்களைப்போல் கவித்துவமுள்ளவர்களாயும், ஜீஜாபாய் முதலியவர்களைப்போல் சிறந்ததாய்மார்களாகவுமிருப்பார்கள் என்பதற்குச சந்தேகமுண்டோ? இது இவ்வித மிருக்குமானல் முன்காலத்தைப்போலவே எல்லா தேசத்தாராலும் இந்தியா கண்ணியப்படுத்தப்படு மென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. ஆ! அந்த மாதின் வார்த்தை உண்மையாக வரக்கடவது. இந்த மாதுக்கு ஹிந்தி, மராட்டி, குஜராட்டி, பெங்காளி, சம்ஸ்கிருதம், ஆங்கிலம் முதலிய பாஷைகள் நன்ருகத் தெரியும். மேற்கூறிய பாஷைகளில் பிரசுரித்திருந்த கிரந்தங்களைப் பரிசோதித்து தமக்கு வேண்டியவிஷயங்களைத் திரட்டியதானது இந்த மாதின்கல்விச்சிறப்பை காண்பிக்கின்றதல்லவா? இந்த மாது முதலில் சிற்சில பாகங்களாக ராவுபஹதூர் கே. வீரேசலிங்கம்பந்துலு அவர்களால் பிரசுரிக்கப்படுகிற "சிந்தாமணி" என்ற மாதாந்திர தெலுங்கு பத்திரிகையில் பிரசுரித்துவந்து பின்பு புஸ்தகரூபமாக வெளியிட்டார்கள். இந்த புஸ்தகத்தை இவர் பிரசுரித்ததற்கு முக்கியமாய் மூன்று காரணங்களுள: அவையாவன

1-ஸ்திரீகள் மூடர்களென்றும், புத்தியில்லாதவர்களென்றும், கெடுதிக்கெல்லாம் குடியிருப்பென்றும் சொல்லும்படியான அபிப்பிராயத்தை மாற்றவும், முன்காலத்தில் ஸ்திரீகள் தைரியமுடையவர்களென்றும், கல்வியிற்

நேர்ச்சி உடையவர்களென்றும், ஞானமுடையவர்களென்றும், தேசத்தை ஆளுந்திறமை உள்ளவர்களென்றும், எல்லா நன்மையுங்கூடி தங்கள் சகோதரி முதலியவர்களுக்கு நன்மைவிளைவிக்கக்கூடியவர்களென்றும் சொல்லுகிறார்கள். 2. கல்வி ஸ்திரீகளைக்கெடுத்து, வீட்டுவேலைக்கு தகுந்தவர்களாயில்லாமலிருக்கும்படிசெய்கிறதென்ற தப்பெண்ணத்தைமறுக்கவும், அது தீங்குசெய்வதற்குப் பதிலாக நன்மையை செய்துவருகிறதென்றும் சொல்லுகிறார்கள். 3. இந்திய ஸ்திரீகளுக்கு படிப்பினைக்காக ஒரு புஸ்தகமிருக்கவும், நாவல்கள், கதைகள் முதலியவைகளுக்குப்பதிலாக, கற்பிற்சிறந்ததும் தங்கள் தேசத்திற்கு பரோபகார சிந்தையுள்ளதும் கல்விற்சிறந்ததுமான தங்கள் சகோதரிகளின் சரித்திரமே மிக நல்லதென்றுதான் நினைத்ததாகவும் சொல்லுகிறார்கள்.

இந்த மாது இதுடன் இப்புஸ்தகத்தை முடிக்கவில்லை. இதேவிதமாக இன்னுமிரண்டு புஸ்தகங்களையும் எழுத உத்தேசித்திருக்கிறார்களாம். இந்த முதல் புஸ்தகத்தில் 1000 வருடத்திற்குள்ளாக சரித்திர சம்பந்தமாய் கீர்த்திபெற்ற ஸ்திரீகளின் சரித்திரங்களடங்கியிருக்கின்றன. இரண்டாவது புஸ்தகத்தில் வேதசம்பந்தமானதும் புராணசம்பந்தமானதுமான காலத்திலுள்ள ஸ்திரீகளின் சரித்திரம் எழுதப்படுமாம். மூன்றாவது புஸ்தகத்தில் ஆங்கில தேசத்திலும் இன்னுமிதர தேசங்களிலுமுள்ள மேன்மையான ஸ்திரீகளின் சரித்திரம் எழுதப்படுமாம். இந்த மாது சிரமப்பட்டு தமது சகோதரிகளுக்கு கல்விபுகட்டவேண்டுமென எண்ணத்துடன் இப்புஸ்தகம் எழுதியதற்காகவும், இந்த அம்மாளுடைய ஊக்கமும் விடாமுயற்சியும் மேன்மேலும் விருத்தியாகி நாம் மேலேகுறித்த இரண்டு புஸ்தகங்களை சீக்கிரத்தில் பிரசுரிக்கவும், கடவுள் இந்த அம்மாளுக்கு தீர்க்க ஆயுளையும் தேக சௌக்கியத்தையும் அளிப்பாராக.

புற்புலத்து நெட்டிலிங்கமையர் வைபவம்.

(130-வது பக்கத்தொடர்ச்சி)

இவ்வித மாதுசிரோமணியை பெண்சாதியாகப்படைத்த நெட்டிலிங்கமையர் பாக்கியத்துக்கு சொல்லவும்வேண்டுமா. 19-வது வயதில் அவருக்கு 6 ரூபாய் வேலையாயிற்று. 25-வயதுக்குள் 25 ரூபாவரையில் உயர்ந்து அநேகவிடங்களுக்கு மாற்றலுமாயிற்று. தனக்குக் கிடைத்த இவ்வளவு சம்பத்துக்கும் தனது சம்சாரத்தின் சாதகதசையே காரணமாக நெட்டிலிங்கமையா கூறுவார். இவர்களுடைய ஸ்நேகத்துக்கு ஒரு பலமான கட்டுபோல் தனதையத்தின் வயிற்றில் குணநிதி என்ற ஒரு குமாரனும் பிறந்தான். நற்குண நற்செய்கையுள்ள பத்தினியின்பாக்கியங்கள் யெவைக

னுண்டோ அவ்வளவும் செட்டிலிங்கமையர் அனுபவித்தார். அவைகள் யாவை என்று நமது நண்பர்கள்கேட்கலாம். சுருக்கிச்சொல்ல செட்டிலிங்கமையர் 6 ரூபாயில் வருத்தப்படுங்காலத்திலும் அப்புறம் 25 ரூபாயில் ஸந்தோஷப்படுங்காலத்திலும் அவருடைய மனதுக்கிசைந்து தனேதயம் அவருடைய கஷ்டத்தைத் தன் கஷ்டமாகவும், அவருடைய சுகத்தை தனது சுகமாகவும்பாவிப்பாள். ஒரு விஷயத்திலும் தனது நாதனை விரோதித்து ஒரு பேச்சும்பேசாள். வீட்டில் தனக்குப்பெரியவர்கள் யார் யார் உண்டோ அத்தனை பெயர்களுக்கும் அடிமைபோல் அடங்கிநடந்து அவர்கள் மனங்கோணுமல் வேலைசெய்துவருவாள். அதிக வேலைதொந்திரவாலோ வேறு எவ்விதகாரணத்தாலோ தனது புருஷன் காரணமில்லாமல் கோபித்துக்கொண்டபோதிலும் முகத்தினுலாவது அல்லது பேச்சினுலாவது தானும் கடுந்ததாக காட்டாள். அந்தரங்கத்திலும் வருத்தமுருள். வேலைக்காரிகளிடம் அன்பும் ஆதரவுமாயிருப்பாள். ஒருநாள் வேலைக்காரி வரத்தவறினல், என்னமோ ஏதோ அவளும் நம்மைப்போல் ஒரு பெண்தானே காலவலித்ததோ தலைவலித்ததோ என்றெண்ணி பத்து பாத்திரம் அவ்வளவையும் தேய்ப்பாள். அவள் மறுபடி வரும்போது என் அன்றையதினம் வரவில்லை என்று கடுந்தாவது மற்றவிதமாயாவது பேசாள். வேலைக்காரிகள் பெரும்பான்மை ஏழைகளென்று தன் வீட்டுவேலைக்காரிக்கு அடிக்கடி வயிறுகுளிர அமுதளிப்பாள். கூலியைப்பிடியாள், எப்பொழுதுமே நாலு காசு அதிகமாகவே கொடுப்பாளேயல்லாமல் அன்றுவரவில்லை இன்றுவரவில்லை என்றுசொல்லி கூலியைப்பிடிக்கமாட்டாள். தனேதயத்தின் வீட்டிற்கு வரும் வேலைக்காரி ஒவ்வொருவளும் 'இன்னும் 4 மாஸம் இந்த அம்மணியிடம் வேலைசெய்யும் பாக்யமில்லாமற்போயிற்றே. எஜமானனுக்கு சேலத்துக்குமாற்றலாயிற்றே நானும் அங்குவருகிறேன். என்னை அழைத்துப் போகிறீர்களா' என்று அல்பாய்கேட்பார்களேயன்றி 'சீ இந்த அம்மாள் பெரும்முசுடு எனிவள் வாயால் வார்த்தைகேட்டு உழைக்கவேண்டும்' என்ற எண்ணம் இருக்கவேயிருக்காது. கிருஹ கிருத்யத்தில் இவ்வளவு ஸமர்த்தி தனேதயம், அதேமாதிரி புருஷனிடம் நடந்துகொள்ளுவதிலும் அவர் ஸந்தோஷமாய் தன்னிடம் ஏதாவது பேசவந்தால் 1000 வேலையிருந்தபோதிலும் அலட்சியம்செய்துவிட்டு அவரைவிட அதிக ஸந்தோஷத்துடன் எதிர்நின்று சமத்காரமாக பேசி அவர் மனதை குதூஹலம்பண்ணிவைப்பாள். இரவு எக்காலமானபோதிலும் விழித்திருந்து, அதிக வேலைசெய்து புருஷன் களைத்து படுக்கப்போகும் சமயம்பார்த்து பொழுது புகுந்து ஒரு நாழிகைக்கெல்லாம் தாங்கள் சாப்பிட்டீர்கள் அப்புறம் பசிக்குமோ என்னமோ என்று கொஞ்சம் ரவை உப்புமா பண்

ணிவைத்திருக்கிறேன். இதை சாப்பிட்டுவிட்டு தூங்கினால் இளைப்புக்கு அனுகூலமாயிருக்கும் என்று எடுத்துக்கொடுப்பாள். தனது புருஷன் தேக சௌக்கியத்துக்கு எப்படி எப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டுமோ அப்படி எல்லாம் நடந்துகொள்வாள். புருஷனுக்கு கொஞ்சம் ஜலதோஷமாயிருந்தால் அதை அவர் சொல்லும் முன்னறிந்து மிளகு தொகையல் செய்து வைப்பாள். சாப்பிடும்போது புருஷனதைக்கண்டு மகிழ்ந்து "எப்படியடி உனக்குத்தெரிந்தது எனக்கு உடம்பு சரியில்லை, மிளகு துகையல் பண்ணவேண்டும்" என்றுகேட்டால் விடியற்காலமே படுக்கையைவிட்டு எழுந்திருக்கும்போது நான்கு தும்பல் தும்பினீர்கள் அதனால் உடம்பு சௌக்கியமில்லை என்று எண்ணி ஸ்நானத்திற்கு வெந்நீர்போட்டு சமையலிலேயே மிளகு துகையலும் தூதுவளங்காய் பொரித்த குழம்பும் பண்ணினேன் என்று சிரிப்புமுகமாய் சொல்லுவாள். இதைக்கேட்ட புருஷன் மனதிற்குள் வெகு ஸந்தோஷமடைந்து வெளியிலும் "நீ வெகு கெட்டிக்காரி" என்று சொல்லுவார். எத்தனைவித வேலையிருந்தபோதிலும் தனது குழந்தையை அரைநாழியாவது அழவிடமாட்டாள். எந்தெந்த சமயத்தில் இரவில் விழித்திருந்து அதுக்கு பால்கொடுக்கவேண்டுமோ அப்போதெல்லாம் கொடுப்பாள். குழந்தைசெய்யும் அஸஹ்யத்தை பிறர்பார்க்கும்முன் எடுத்து துணிகளை அடிக்கடி கசக்கி உணர்த்திவிடுவாள். ஸதா தன் குழந்தையிடம் அவளுக்கு அதிக கவலையிருந்தும் தான் செய்கிற சுச்ருஷை குழந்தைக்கு அதிகமாகவிருந்தும் பார்ப்பவர்களுக்கு மாத்திரம் தனோதயம் தன் குழந்தையை விரலாலேகூட தொடுகிறதில்லைஎன்று தோன்றும். குழந்தை நன்றாய் ஸ்நானம்செய்து விளையாடுகிறகாலம் பார்த்திருந்து அதை எடுத்துவந்து தன் மாமனாரிடமாவது புருஷனிடமாவது விடுவாள். அப்பொழுது அவர்களதைக்கண்டு ஆனந்தித்து கீழேவிட மனமில்லாதவர்களாகவிருப்பார்கள்.

ஸர்வவிதத்திலும் தனோதயம் உத்தமி. அவளால் அவள் புருஷன் அடைந்தசௌக்கியம் அபரிமிதம். அவள்காலம்முடிய நெட்டிலிங்கமையர் வீடு குபேரன் மனைபோல் விளங்கிற்று. எங்குபார்த்தாலும் ஸாமான்கள் குவியல் குவியலாக குவித்திருக்கும் அரிசி, பருப்பு, உளுந்து முதலிய நவதானியங்கள் சாக்கு சாக்காய் அடுக்கப்பட்டிருக்கும். மிளகாய், தனியா, மிளகு, சீரகம் சால் சாலாக வாரிவைக்கப்பட்டிருக்கும்; பழக்குலைகள் மேட்டில்கட்டி தூக்கப்பட்டு மிதிபடும். எப்பொழுதும் வீட்டில் 4 பசு, 2 எருமை கறவை ஸதா இருந்துகொண்டிருக்கும். காலமே தூங்கி எழுந்து நெட்டிலிங்கமையர் வீதித்திண்ணையில் வந்து உட்கார்ந்தால் 100 பெயர்கள் கிராம உத்தியோகஸ்தர்களும் மிராஸ்தாரர்களும் பண முடிப்பை

இரகஸ்யமாய் இடுப்பில் கட்டிக்கொண்டு 'சாமி' 'சாமி' என்று ஐயரை முதலில், செருப்பை தூரகழற்றிவிட்டுவந்து, வணங்குவார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஐயரிடம் நன்மைபெற்றவர்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஐயர் அனுகூலமாயும் அன்பாயும் பேசி அவர்களிடம் வாங்க வேண்டியதை வாங்கிக்கொண்டு அனுப்புவார். பட்டிக்காட்டு சீமைகளிலிருந்து குடம் குடமாய் நெய் வந்துகொண்டிருக்கும். நெட்டிலிங்கமையர் வீட்டில் என்னகுறைவு. தனோதயம் மகா உத்தமியாகையால் வரும் ஸாமான்கள் ஒன்றுவது நிற்காமல் எல்லாருக்கும் கொடுப்பாள். நெட்டிலிங்கமையருடைய அபாரஸம்ஸாரத்திற்கு இவ்வளவு வரவும்வேண்டியிருந்தது. வந்த அவ்வளவையும் சரியாய் செலவிட தனோதயம் கையும் மனமும் ஒத்திருந்தது. இவள் காலத்தில் அநேக ஜில்லாக்கள்போய் உத்தியோகம்பண்ணி அநேக திரவியமும்தேடி நெட்டிலிங்கமையர் புற்புலத்தில் தனது முன்னோர்களால் உடையான்களுக்கு இழக்கப்பட்டிருந்த 40 50 காணிகளை கொஞ்சங்கொஞ்சமாய் ஒத்தி கிரயம்; இந்த விதங்களாக திருப்பியும்விட்டார். தனோதயத்தின் வயிற்றில் குணநிதி என்று ஒரு குழந்தை பிறந்ததாகச்சொன்னோமே. நெட்டிலிங்கமையர் 22-வது வயதில் இப்புத்திரன் ஜனித்தான். அதற்கு 2 வருஷத்திற்கெல்லாம் இவர்களுக்கு ஒரு பெண்குழந்தையும்பிறந்தது. நெட்டிலிங்கமையர் 25-வது வயதில் சாமுவையர் தான் ஸர்கார்வேலையில் பென்ஷன் வாங்கிக்கொண்டு தன் கையிலிருந்த சில பொருளுடன் நெட்டிலிங்கமையர் வீடுவந்துசேர்ந்தார். இவருக்கு வேறுஇடமும் உண்டோ. நெட்டிலிங்கமையரிடம் இவருக்குப் புத்திரவாஞ்சல்யம் என்பது நமது நன்பர்களுக்குத்தெரியும். நடந்தவரையில் நடக்கட்டும், நம்மால் தள்ளாதகாலத்தில் நமக்கு கதி நெட்டிலிங்கமும் தனோதயமும்தான் என்று எண்ணினதுமாத்திரமல்ல, இவர்களும் வயதாய்விட்டது, சீக்கிரம் பென்ஷன் வாங்கிக்கொண்டு வந்துவிடுங்கள் என்று அடிக்கடி சாமுவையரையும் தொந்தரைசெய்துவந்தார்கள். ஆகச்சே சாமுவையரும் அவருடைய சம்சாரமாகிய நெட்டிலிங்கத்தை எடுத்து வளர்த்த அக்காளும் பரமசிவன் பார்வதிபோல் தங்கள் கையிலிருந்த கொஞ்சத்தை எடுத்துக்கொண்டு தங்கள் அபிமானபுத்திரன் வீடுவந்துசேர்ந்தார்கள். இது நெட்டிலிங்கமையர் 25-வது வயதில்.

25-வது வயதில் நெட்டிலிங்கமையரிருந்த ஸதிதி எல்லாரும்பார்த்து புகழத்தகுந்ததாக இருந்தது. இதற்குள் அவர் 25 ரூபாய் சம்பளமுள்ள ஸர்க்கார் வேலையில் வந்திருந்தார். அக்காலத்திய 25 ரூபாய் என்றால் குறைந்தபட்சம் இக்காலத்திய 250 ரூபாய் வேலைக்குச் சமானம். 40, 50 காணி தன் சொந்தமாக புற்புலத்தில் வாங்கிவிட்டார். சாமுவய்யரும்

அவர் சம்சாரமும் பென்ஷனுடன் நெட்டிலிங்கமையரிடம் வந்துவிட்டார்கள். குணநிதியின் படிப்பு முதலியவைகளைப்பற்றி நெட்டிலிங்கமையர் கவலைப்படவே வேண்டியதில்லை. 3-வயது குழந்தையைப் பருவத்திலேயே குணநிதி சாமுவய்யர் அபிமானப்பேரனுனன். நெட்டிலிங்கமையர் 27-வது வயதில் அவருக்கு பெருஞ்சீரகவல்லி ஜில்லா காரிநாட்டில் 60 ரூபாய் சம்பளமுள்ள நாட்டுசார்பாரிவேலையாயிற்று. இவ்வளவு சம்பளத்தை ஒரு மாதத்தில் சாமுவய்யர் தான் 30-வரு உத்தியோகம்பண்ணின ஒரு மாதத்திலாவது கண்டதேயில்லை. தான் எடுத்து வளர்த்து வித்தை புகட்டின பிள்ளை இவ்வளவு சிறு பருவத்தில் 60 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கினதைக் கண்ட அவர் மனம் பூரித்தது. எல்லாரும் காரிநாட்டின் பிரதான பட்டணமாகிய அடம்பன்கோவில் என்ற ஊரில்வந்து அகண்டகாவேரி ஸ்நானஸௌக்கியம் முதலியவைகளை முற்றிலும் அனுபவித்துக்கொண்டு ஆனந்தமாய் வாழ்ந்திருந்தார்கள். இம்மாதிரி 3, 4, வருஷஞ்சென்றது. குணநிதி 7, 8,-வயது பையன்; நெட்டிலிங்கமய்யருக்கு வயது 30; தனுதையம் ஏறக்குறைய வயது 26 ; இந்த பாலகுடும்பத்தின் பாக்யம் குபேரன் பாக்யமாயிருந்தது. இவ்வளவுக்கும் காரணம் தனுதையத்தின் மேலானகுணம் ; நெட்டிலிங்கமையர் வம்சத்தின் லட்சுமி தேவதையாக விளங்கிவந்தாள் என்று தனுதையத்தை பார்க்கிறவர்கள் சொல்லுவார்கள். எல்லாருக்கும் அவ்வளவு நல்லவளாகவும் ஒவ்வொருவரிடமும் அவ்வளவு அபிமானமுள்ளவளாகவும் விளங்கிவந்தாள்.

மாதர் மித்திரன்.

சென்னை விக்டோரியா ஞாபகச் சின்னநிதி.

ஆறுமாதத்திற்கு முன், சென்னைக் கவர்னரின் மனைவியாராகிய H. E. லேடி ஆம்தில் அவர்கள், சென்னையிலுள்ள மாதர்கள் தங்களாலியன்றவளவு "விக்டோரியா ஞாபகச்சின்னத்திற்கு" திரவியசகாயம் புரிய வேண்டுவது சென்னை ராஜதானியிலுள்ள பொதுஜனங்களின் அபிப்பிராயமென வுணர்ந்து, ஒரு விளம்பரம் பிரசுரித்தது யாவருக்குந் தெரிந்தவிஷயமே. காலஞ்சென்ற மகாராணியாரவர்கள் இந்திய ஸ்திரீகளுக்கு வைத்திய விஷயமாக உதவிபுரியவேண்டுமென முக்கியகருத்துக் கொண்டிருந்தது போல, இப்பொழுது வசூல்செய்யப்பட்ட பணத்தைவைத்தியத்திற்கே செலவு செய்யவேண்டுமென்று லேடி ஆம்தில் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள். இக்காரியம் நிறைவேறுவதற்காக "சென்னை டப்ரின்பெறுமாட்டியின் தருமநிதியார்" விக்டோரியா காஸ்ட் அண்டு கோஷா ஆஸ்பத்திரிக்கு உதவி

புரிந்து வருகிறபடியால் அந்நிதிக்கே இந்த திரவியம் கொடுக்கப்படவே ண்டுமென்றும், மீதியுள்ளதை தரும வைத்திய சாலைகளிலும், வித்தியா சாலைகளிலும், மருத்துவம் கற்றுக்கொள்ளுகிற பெண்களுக்குக் கொடுத்து உதவி செய்யவேண்டுமென்றும் அபிப்பிராயப்பட்டார்கள்.

இவ்விதம் நமது லேடி ஆம்தில் அவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு ஐரோப்பிய, சுதேசமாதர்கள் இணங்கி தங்களால் கூடியவளவு தாங்கள் தாங்கள் இருக்குமிடங்களிலேயே திரவியசேகரம் செய்வதாக ஏற்பாடு செய்து ஒரு கமிட்டி ஏற்படுத்தினார்கள். லேடி ஆம்தில் அவர்களே சென்னை ராஜதானியில் முக்கியமான கௌரவமுள்ள சுதேசமாதர்களுக்கு தாம் கோறியவிஷயத்தையெடுத்துக்காட்டி அவர்களையும், இக்கமிட்டியில் சேர்ந்து உழைககவேண்டுமென்று கடிதங்கள் எழுதினார்கள்.

இவ்விதமாக எழுதிய கடிதங்களுக்கு, உற்சாகத்துடனும், பரோப காரசிந்தையுடனும் பலவிடங்களிலுள்ள மாதர்கள் இவ்வேற்பாட்டை முழுமனதுடன் ஆமோதித்து அப்படியே உழைப்பதாக பதில் விடுத் தார்கள். இந்தக் கடிதங்களில் சிலவற்றை பிரசுரிக்கும்படி நமக்கு லேடி ஆம்தில் அவர்கள் அன்புடன் மனமுவந்து அனுப்பியிருக்கிறார்கள் :— அவைகளில் சில வருமாறு.

1. மைசூர் மகாராணியார், "கான்வசர்ராணி லேடி ஹார்மன்சிங் அவர்கள் ஊக்கத்துடன் ஏற்படுத்திய நிதிக்கு திரவிய சகாயம் செய்வதாக வாக்களித்திருக்கிறேன். ஆனாலும், "விக்டோரியா காஸ்ட் அண்டு கோ சோஷா ஆஸ்பத்திரியின்" உபயோகத்தை விருத்திசெய்வதே அவர்க ளுடைய முக்கிய கருத்தாகையால், நீங்கள் செய்யும் பிரயத்தனத்துடன் நானும் என்னாலான மட்டும் உதவி புரிவதற்கு மிகவும் சந்தோஷப்படு கிறேன். ஆகைபால் ஸ்திரீகளின் "ஞாபக நிதிக்கு" மிக மனமகிழ்ந்து 1000 ரூபா கைய்யாப்பமிடுகிறேன்" என்று எழுதியிருக்கிறார்கள்.

2. இராணி சிட்டி ஜனகைய கஜபதி அவர்கள் "நீண்டகாலம் பெரு மையுடனும், ஜனங்கள்மீது விசுவாசத்துடனும் அரசு புரிந்து வந்த நமது மகாராணியாரின் ஆளுகை யாவராலும் மெச்சத் தகுந்ததே. எனது தேசத்து ஸ்திரீகளின் கஷ்டத்தை நீக்க "கோஷா ஆஸ் பத்திரிகளை" ஏற்படுத்துவது நலமே. மகாராணியாரவர்கள் இவ்வி ஷயத்தில் அதிக கஷ்டத்தை எடுத்துக் கொண்டிருந்ததும்யாவருக் குந் தெரியும். இவர்களுடைய ஞாபகார்த்தமாக இப்படிச்செய் வது மிக்கப் புகழத்தக்கதே. இந்திய ஸ்திரீகளிடத்தில் தங்களுக்கிருக்கும் மிகுந்த ஊக்கத்தையும், பிரியத்தையும் இது காண்பிக்கிறது. நான் அடிக்

கடி இந்த ஆஸ்பத்திரியைக் குறித்தும், இதனாலுண்டாய்வரும் நன்மை களைக் குறித்தும் பத்திரிகைகளில் படித்தும், கேட்டுமிருக்கிறேன். எனது கிரகத்தில் வசூலான 278 ரூபாயையும் எனது கையொப்பத்தொகை 2000 ரூபாயையும் மிகக் மகிழ்ச்சியுடன் அனுப்புகிறேன்" என்று எழுதியுள்ளா ர்கள்.

3. பர்லகுமுடி இராஜாவின் மனைவியாரும், புத்திரியும் நாலாயிரம் ரூபாய் அனுப்பி இந்திய ஸ்திரீகளுக்கு "லேடி ஆம்தில் அவர்கள்" உதவி புரிய முன்வந்ததற்காக தங்கள் நன்றியறிதலையும் தெரிவித்தார்கள்.

4. ஜெயபூர் மகாராணியாரவர்கள் மிக்க பிரீதியுடன் 2400 ரூபாய் அனுப்பினார்கள்.

5. மண்டாஸா இராஜா அவர்கள் தமது மனைவியார் பேர்மூலமாக 2000 ரூபாய் அனுப்பினார்கள்.

6. குருப்பன் இராணி பத்மதேவி அம்மாள் "நமது மகாராணியா ரின் சகல நற்குணங்களும் அவர்களது பிரஜைகளால் புகழப்பட்டவைகளே. தமது பிரஜைகள் விசனப்படும்போதும், கஷ்டப்படும்போதும் மிக்க அனு தாபத்துடன் அவர்களுக்கு மகாராணியாரவர்கள் கடிதங்களெழுதியது யாவருக்குந்தெரியும். இதனால் பிரஜைகள் அவர்களை தங்கள் தாயார்க ளென்றும் அழைத்தார்கள். இந்த ஆஸ்பத்திரி தருமத்தைவிட மேலான தர்மம் வேறொன்றுங்கிடையாது" என்று எழுதியிருக்கிறார்கள்.

லேடி ஆம்தில அவர்களுக்குவந்த கடிதங்களோ அளவற்றன. அவை களையெல்லாம் பிரசுரிப்பதானால் எமது பத்திரிகை இடங்கொடாதென விடுத்து அவர்கள் உதவிபுரிந்த தொகைகளைமாத்திரம் கீழே எழுதுகின் றோம். போபிலி மகாராணியார் 2000 ரூபாயும், ஆரணி ஜாகிரதாரின் மனைவியார், கன்னனூர் ராஜாவின் மனைவியார், கள்ளிக்கோட் ராணியார், பங்கனபல்லி பீகம் அவர்கள், கோபால்பூர் இராணியார், விஜயநகரம் மகாராணியார் அவர்கள், பரப்பநாடு ராணியார் முதலானவர்களும் கையொப்பஞ் செய்து உதவிபுரிந்தார்கள்.

இவ்விஷயமாய் சுதேசஸ்திரீகளும் கமிட்டிகளேற்படுத்தி, திரவியவ சூல்செய்ய முன்வந்தது மிகவும் கவனிக்கத்தகுந்ததே. கனம் ஜட்ஜ் சர் வே. பாஷியம் ஐயங்கார் அவர்கள் மூத்த குமாரத்தியாகிய ஸ்ரீமதி. சீதம் மாள் அவர்கள் தமது கிரகத்தில் ஸ்திரீகள் கூடிய சபையில் இவ்விஷய மாக ஒரு உபந்நியாசஞ்செய்ததை நமது எப்பிரல் மாதபத்திரிகையில் அநேகர் கண்டிருக்கலாம். ஆஸ்கா கஞ்சம் முதலிய விடங்களிலும் சுதே சஸ்திரீகள் சபைகூடி பேசினார்கள்.

ஸ்திரீகளுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் உபயோகமான ஆஸ்பத்திரிகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ள அநேக ஜில்லாக்களில் வசூல் செய்யப்பட்ட பணத்தின் ஒரு பாகம் விக்டோரியா கோஷா ஆஸ்பத்திரி தர்மநிதிக்கு அனுப்பப்பட்டது; மற்றவை லேடி ஆம்திலின் அனுமதியின் மேல் அங்கங்குள்ள ஆஸ்பத்திரியின் உபயோகத்திற்கு வைத்துக்கொள்ளபட்டது. பெல்லாரியில் 20,000 ரூ வசூலானதில் 6000 ரூ மாத்திரம் சென்னைக்கு அனுப்பப்பட்டது. மீதியுள்ளதொகை அவ்விடத்து ஆஸ்பத்திரியின் செலவிற்கு வைத்துக்கொள்ளப்பட்டது. கள்ளிக்கோட்டையிலும் 5000 ரூ வசூலானதில் 2833 ரூ சென்னைக்கும் மீதியுள்ளது அவ்விடத்திற்கு உபயோகப்படுத்தப்படும்; மங்களூரிலும் இவ்விதமே செய்யப்படும். இப்பொழுது மொத்தம் 45,000 ரூ வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது; தவிர ரூ 17,000 வெளியூருகளிலுள்ள ஆஸ்பத்திரிகளின் உபயோகத்திற்கும் வசூல் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

சென்னை விக்டோரியா காஸ்ட் அண்டு கோஷா ஆஸ்பத்திரி இந்துக்களுக்கும், மகமதியர்களுக்கும் உபயோகமாகும்படி ஸ்தாபிக்கப்பட்ட விஷயம் யாவருக்கும் தெரியும். தென் இந்தியாவிலுள்ள எல்லாபாகங்களிலிருந்தும் இங்குவந்து சிகிச்சைசெய்துகொண்ட ஸ்திரீகளின் தொகையினால் இது எல்லாராலும் மதிக்கப்பட்டும், ஸ்லாகிக்கப்பட்டும் வருகிறதென்பது சொல்லாமலே விளங்கும்.

இவ்வருஷத்தில் முதல் எட்டு மாதத்திற்குள் வெளிதேசத்திலிருந்து 11? பேர் ஆஸ்பத்திரிக்குவந்து சிகிச்சைசெய்து கொண்டார்கள்.

பாலக்காடு.	5.	சைதாபேட்டை.	14.	வேலூர்.	5.
நெல்லூர்.	10.	கோடம்பாக்கம்.	15.	மதுரை.	2.
திருவநந்தபுரம்.	2.	ஐதராபாக்கம்.	2.	திருநெல்வேலி.	1.
கள்ளிக்கோட்டை.	3.	பல்லாவரம்.	2.	வி.ாகபட்டணம்.	5.
மங்களூர்.	4.	பரங்கிமலே.	10.	திருவள்ளூர்.	2.
செங்கல்பட்டு.	10.	சடப்பை.	1.	புதுச்சேரி.	5.
கோசநாடா.	2.	ஆம்பூர்.	3.	ஆவணி	1.
கும்பகோணம்.	4.	தஞ்சாவூர்.	4.		

ஸ்திரீகள் விக்டோரியா ஞாபகச் சின்னமாக ஏற்படுத்திய இந்த ஆஸ்பத்திரியின் வேலையைப்பற்றி தமக்குத் தெரிந்தவரையிலும் மேற்குகரைபாங்கிலுள்ள ஒரு ஐரோப்பியமாது பின்வருமாறு எழுதுகிறார்கள்:—
"இந்த ஏற்பாடு ஐரோப்பிய மாதர்களும், சுதேசமாதர்களும் கலந்து பேசவும் அந்நியோந்நியம் பாராட்டவுமே. சுதேசமாதர்கள் இவ்விஷயத்தில் நமக்கு வெகுஉதவிபுரிந்திருக்கிறார்கள். இன்னுமிதர் அநேக ஆங்கிலமாதர்கள் இதைப் படித்து தங்கள் அனுபவத்தால் உறிதிபடுத்துவார்கள். நமது காலஞ்சென்ற விக்டோரியா மகாராணியாரின் திவ்யசரித்திரம் நமக்கு நன்றாக தெரியும்; சென்னை ராஜதானியிலுள்ள இந்திய ஸ்திரீகள் விஷயத்தில் லேடி ஆம்திலல் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்ட பிரயாசையும், ஊக்கமும், அநுதாபமும் அளவற்றதே. இந்திய ஸ்திரீகளின் க்ஷேமத்தைக்கோருமனைவரும் காலஞ்சென்ற மகாராணியார் அவர்கள் ஏற்படுத்திய 'டப்ரின் பெருமாட்டியின் தர்மநிதியை' விருத்திசெய்வதே நலம்."

H. E. லேடி ஆம்தில் அவர்களுடைய பிரியமான எண்ணமும், அனுதாபமான வார்த்தைகளும், சென்னை இராஜதானியிலுள்ள ஒவ்வொருவருக்கும் தெரியும். லேடி ஆம்தில் அவர்கள் அன்பு மிகுந்த காலஞ்சென்ற மகாராணியார் பேருக்கென்றே இந்நிதியை ஏற்படுத்தியும் இந்நிதிக்குத்தலைமை வகித்தும் மிகஊக்கத்துடன் உழைத்து வருவதால், இவர்கள் தென்னிந்தியாவிலுள்ள யாவராலும் புகழப்படுவார்களென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை.

முக்கிய குறிப்புகள்.

---

1. பம்பாயில் நடந்த ஜனசார சபையில் மாதர்கள் பெண்கல்வியைப்பற்றி பேசியதுமிகவும் மெச்சத்தக்கதே. இவர்களிலொருவள் மிஸ்டர் சந்திரவர்க்கரின் புத்திரி. மற்றொருவள் மிஸ்ஸஸ் கஞ்சி தாராம்.

2. திருவனந்தபுரம் கவர்ன்மெண்டார் பெண்கல்வி விருத்தியின் விஷயமாக மிக ஊக்கத்துடன் செய்துவரும் காரியமானது யாவரும் சந்தோஷிக்கத்தக்கதேயாம். எப். ஏ. பரீக்ஷையிற்றேறிய ஒரு பெண்மணியை வைத்தியசாஸ்திரம்கற்க சென்னைக்கு அனுப்ப தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது ; அக்கவர்ன்மெண்டார் பெண்கல்வி விருத்தியை கோருபவரென்பது சொல்லாமலே விளங்கும். இனி மருந்துகளை எடுத்துக் கொடுப்பதற்கு ஸ்திரீகளையே ஏற்படுத்தப் போகிறார்களாம். இதுவும் நலமேயாம்.

3. மிஸ் ஹெலன் கெல்லர் என்ற அமெரிக்காதேசத்து பெண்ணுக்கு கண்ணும் தெரியாது, காதும் கேட்காது. இப்படியிருந்தும் அவள் பிரவேச பரிக்ஷையிற்றேறியிருக்கிறாளாம். இவளுக்கு பிரஞ்சு, இங்கிலீஷ், ஜெர்மன் பாஷைகள் தெரியும். இவைகளையும், சரித்திரத்தையும் கற்று பரீக்ஷைக்குச் சென்றாள். பரிக்ஷைபத்திரிகைகளில் எழுத்துக்கள் உயரமாக விருக்கும்படி அச்சடித்திருந்ததாம், இவள் இவைகளையறிந்துகொண்டு டைப்ரைடரின் உதவியால் விடைகளை எழுதினாளாம். பிரசங்கம் செய்யுங்காலத்தில் இவள் தனது உபாத்திச்சியுடன் சென்று அவள் கையால் காட்டும் ஜாடைகளைக்கண்டு பிரசங்கமுழுமையும் அறிந்து கொள்வளாம். இது யல்லவோ புத்திசாதுர்யம் ?

4. சிம்லாவில் கல்விச்சங்கம் கூடியகாலத்தில் வைஸிராய் லார்ட் கர்ஸன் பெண்கல்வி விஷயமாக பின்வருமாறு பேசினார் :—"பெண்கல்வி விருத்தி அடையாமல் தாழ்ந்த ஸ்திதியிலேயே யிருக்கிறது. "இந்தியாவின் கல்வி இலாகாவின் ஏற்பாட்டில் இது ஒரு முக்கியமான குறைவு" வென மிஸ்டர் காட்டன் என்பவர் சொல்லுகிறார். சென்ற வருடத்தில் மொத்த ஜனத்தொகையில் 425,000 பெண்கள்தான் பாடசாலைக்குச் சென்று கற்று வந்தார்கள். இவர்களில் மூன்றில் ஒரு பகுதியார் சென்னையில் படித்திருந்ததாகவும், இதில் அநேகமாக கிருஸ்துவர்களும் ஐரோப்பியர்களும்அதிகம்.'

5. மைசூர் மகாராணி பெண்கலாசாலையில் சென்ற வருடம் கொள்ளை நோய் விசேஷித்திருந்த போதிலும் பெண்களதிகமாக கல்வியில் விருத்தியடைந்திருக்கிறார்கள். சென்ற ஜூலை ௴ 397 பெண்களில் 329 பிராமணர்கள், 12 க்ஷத்திரியர்கள், 4 வைசியர்கள், 19 லிங்கம் கட்டிகள், 33 இதரவகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள். மைசூர் கவரன்மெண்டார் பதுமை னசம்பளம் கொடுப்பதில் மாதமொன்றிற்கு ரூ 10 முதல் 30 ரூ வரையில் ரூ 729-8 செலவழிக்கிறார்கள். 10 மாதர்களும், 14 பாலிய விதந்துகளும் கலாசாலையில் கற்று வருகிறார்கள். க. சுப்பம்மா, ஸ்ரீரங்கம்மா என்ற இரண்டு மாணவிகள் எப். ஏ. பரிக்ஷையிற்றேறி அதேகலாசாலையில் உபாத்தியாயர்களாக ௴ 150 வீதம் பெற்று வருகிறார்கள், சாவகாசமுள்ள வேளையில் இவர்கள் பி. ஏ. பரீ

கைக்குப் படித்தும்வருகிறார்களாம். பிரத்தியேகமாய் உபாத்தியாயராகப் பழக்கப்படுத்த ஒருவகுப்பும், பாட்டு, வீணை, சித்திரம் முதலியவைகளுக்கு தனித்தனியாய் ஒரு வகுப்பும், கிண்டர்கார்டன் வகுப்பு ஒன்றும் இருக்கிறது. இந்த காலேஜ் மேலும் மேலும் செழித்தோங்கும்படி கோருகிறோம்.

6. ஒரு விநோதபறவை :—ஆபிரிகாவில் ஸோமாலிலாண்டு என்ற பிரதேசத்தில் தேன் பறவையென்ற ஒரு சாதி பட்சிகளிருக்கின்றன. அவைகளுக்கு தேனிருக்கு மிடத்தையும், சிங்கங்களின் உறைவிடங்களையும், பாம்பிருக்கும புற்றுக்களையும் அறிந்து காட்டும் சக்தியுண்டு. வேட்டையாடுவோர் அப்பறவைகளின் உதவியைக் கொண்டு தேனடைகளிருக்கு மிடங்களை எளிதில் அறிந்து சொல்லுவார்கள். அவ்விதப் பறவை ஆபிரிகாக் கண்டத்தில் இருப்பதாகக் கேட்டதுண்டேயொழிய போய்பார்த்து வந்தவர் இதுவரையிலும் இல்லாதிருந்தார்கள். இப்பொழுதோ பத்திரிகா நிருபர் ஒருவர் தன் கண்ணாற்பார்த்து வந்தார். அவர்மலைச்சரிவிலுள்ள பள்ளத்தாக்குக்களில் போய் வேட்டையாட மிருகங்களேனும் பறவையேனும் அகப்படுகின்றனவாவென்று பார்த்துக்கொண்டு திரிந்துகொண்டேயிருக்கும் பொழுது எதிரே யொருமரத்தில் பறவையொன்றைப்பார்த்தாராம். அது அவரைக் கண்டவுடன் வாய்விட்டுக்கத்த ஆரம்பித்ததாம். அப்பொழுது அவர்கூட இருந்த சோமாலிநாட்டார் அதுதான் தேன் பறவை யென்று சொன்னார்களாம். உடனே அப்பறவையை அவர் கவனிக்க ஆரம்பித்தாராம். கூடவந்தவர்கள் சிட்டிஊத ஆரம்பிக்கவும் அப்பறவையும் ஓயாமல் கத்தியதாம். இப்படி அவரையும் அவருடன் கூடவந்தவர்களையும் அப்பறவை சிறிதுதூரம் அழைத்துக்கொண்டேபோய் கடைசியாய் அகாரணமாய் இடம்பெயராது நின்றுவிட்டதாம். அது நின்றவுடன் சோமாலிநாட்டார் அருகாமையில் சிங்கமிருக்கிறதா, பாம்பின் புற்றிருக்கிறதா, அல்லது தேன் அடையிருக்கிறதாவென்று பார்த்ததில் மரச்சோலைக்குள் தேனடையிருந்ததாம். இப்பறவைகளுக்கு மேற்சொல்லிய சாமார்த்தியமும் தவிர பலபேர் கூடி வசிக்கும் கிராமங்களில் அக்கிரமச் செய்கைகள் செய்கிறவர்கள் யாரேனும் இருப்பார்களானால் அவர்களுடைய வீட்டின் கூரையுச்சியில் விடாது போய் உட்கார்ந்து பிறருடைய மனதில் அவ்வீட்டைப்பற்றிக் கவனமுதிக்கும்படி செய்து விடக்கூடிய சக்தியுண்டாம். இது தெய்வசிருஷ்டியின் ஆச்சரியமன்றோ?

7. இராஜகுமாரர்களும் குமாரிகளும் :—இங்கிலண்டு மகாராஜா அவர்களுக்கு மூன்று குமார்த்திகளும், ஒரே குமாரரும், மூன்று பேரன்மார்களும், மூன்று பேத்திகளும் மூன்று சகோதரிகளும், ஒரு சகோதரருமிருக்கின்றார்கள். ஜர்மனிச் சக்கிரவர்த்திக்கு ஆறு குமாரர்களும், ஒரு குமார்த்தியும், ஒரு சகோதரரும், நான்கு சகோதரிகளுமிருக்கின்றார்கள். ஆஸ்டிரியாச் சக்கிரவர்த்திக்கு இரண்டு குமார்த்திகளும், ஐந்து பேரன்மார்களும், ஐந்து பேத்திகளு மிருக்கின்றார்கள். பெல்ஜியம் தேசத்து அரசருக்கு மூன்று குமார்த்திகளும், ஒரு பேரனும், இரண்டு பேத்திகளு மிருக்கின்றார்கள். ருஷியச் சக்கிரவர்த்திக்கு நான்கு குமாரத்திகளும் ஒரு சகோதரரு மிருக்கின்றார்கள். டென்மார்க் தேசத்து அரசருக்கு மூன்றுகுமாரர்களும், மூன்று குமார்த்திகளும், ஐந்து பேரன்மார்களும் பதின்மூன்று, பேத்திகளுமிருக்கின்றார்கள். கிரீஸ் தேசத்து அரசனுக்கு ஐந்துகுமாரர்களும், ஒரு குமார்த்தியு மிருக்கின்றார்கள். ஸ்வீடன் தேசத்து அரசருக்கு நான்கு புத்திரர்களிருக்கின்றார்கள். ஸ்பெயின் தேசத்து அரசருக்கு இரண்டு சகோதரிகளிருக்கின்றார்கள். போர்த்துக்கேசிய நாட்டு அரசருக்கு இரண்டு குமாரர்களும், ஒரு சகோதரரு மிருக்கிறார்கள். இட்டாலியதேசத்தரசருக்கு ஒரு குமார்த்திமட்டு முண்டு.

8. ராணி சேதுபதி பெண்கள் பாடசாலை :—மதுரை மேல் கோபுரவாசல் டவுண பிரைமெரி பாடசாலையோடு சேர்ந்து நடத்தப்பட்டு வந்த பெண்பிள்ளைப் பாடசாலைக்கு ராணிசேதுபதி பெண்பிள்ளைப் பாடசாலை யென்ற பெயரிட்டு சேதுபதி ஹைஸ்கூலை யொட்டியிருக்கும் சின்னமணி ஐயர் பங்களாவில் நடத்த ஆரம்பித்துவிட்டதாக அறிகிறோம். இந்தப்பள்ளிக்கூடத்தில் பெண்பிள்ளைகளுக்கு ஹிந்துக்களுடைய வீட்டுமாதிரிக்கிணங்கப் படிப்பு சொல்லிவைக்கப்படும். தற்போது இப்பள்ளிக்

கூடத்துக்கு ஆண்பிள்ளைகளை உபாத்தியாயர்களாக நியமித்து நடத்துவதாகவும், பெண்பிள்ளை யுபாத்தியாயர்கள் கிடைக்கும்போது அவர்களை நியமித்துக்கொண்டுவிட உத்தேசமிருப்பதாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இப்பள்ளிக்கூடத்தின் ஒரு கிளை காட்டுச் செட்டி மண்டபத்திலே நடத்தப்படுமென்றும் சொல்லப்படுகிறது. இப்பாடசாலை நீடித்து நடக்கும்படி கடவுள் அருள் புரிவாராக.

9. மிஸ் கிருஷ்ணம்மா:—இந்த இந்தியப் பெண்மணி திரிசிராப்பள்ளியில் தற்போது சப்-ஜட்ஜியாகவிருக்கும் மிஸ்டர் சிவராம கிருஷ்ணம்மாவின் புத்திரியும் மிஸ்ஸஸ் கமலாவின் (Mrs. Kamala Sathianadhan) சகோதரியும் ஆவாள். இந்த அம்மாள் பி. ஏ. பரீட்சை கொடுத்த பட்டதாரியுமாவாள். அக்டோபர் மீ 19வ சனிக்கிழமை ஸ்ரீரங்கம் ஸர்க்கார் பெண்பிள்ளைப் பாடசாலையில் வருஷாந்திர வெகுமதி கொடுக்கும் உற்சவம் கொண்டாடப்பட்ட பொழுது இம்மாது அக்கிராசனத்தை வகித்து அப்பள்ளிக்கூடத்துச் சிறுமிகளுக்கு வெகுமதிகள் கொடுத்துவிட்டுச் சபையோர்களைப்பார்த்துச் செய்த உபந்நியாசம் வெகு சமயோசிதமாயிருந்ததாம். இத்தருணமே முதல் முதல் இந்த மாது சபையில் பேச நேர்ந்ததாயினும் சிறிதும் மனக்கோழையில்லாமலும் சபை நடுக்கமில்லாமலும் பேசியதாகக் கேட்டு மிக சந்தோஷிக்கிறோம். இம்மாது எம். ஏ. பரீக்ஷைக்குப்படித்து வருகிறார்கள்; ஈசன் இம்மாதுக்கு தீர்க்க ஆயுளையளிப்பாராக.

10. குவாலியர் நாடும் பெண்கல்வியும்:—இந்தியாவில் பெண்பிள்ளைகளுக்குப் படிப்புச் சொல்லிவைப்பதில் எவ்வளவோ கஷ்டமிருக்கின்றது. பெண் குழந்தைகள் பருவமடைந்துவிட்டால் பள்ளிக்கூடங்களில்போய் வாசிப்பதற்கு இயலுவதில்லை. இன்னும் சில பெண்பிள்ளைகள் கோஷாவாக விருததலால் அவர்கள் வெளியிற் புறப்படுவதற்கும் சரிப்படுகிறதில்லை. மகாராஷ்டிரர்களுள்ளும் பெண்பிள்ளைகளுக்கு இப்படிப்பட்ட சங்கடங்களெல்லா மிருந்து வருகின்றன. இவ்விஷயங்களை யெல்லாம் நன்கறிந்த மகாராஜா சிந்தியா, தமது நாடாகிய குவாலியர் நாட்டில் மகாராஷ்டிரப் பிரபுக்கள் வீட்டுக் குழந்தைகள் பருவமடையும் வரையிலுமாவது வாசிப்பது நலமாகுமென்றெண்ணி அச்சிறுமிகளுக்காகத் தனியாக ஒரு பள்ளிக்கூட மேற்படுத்தத் தீர்மானித்திருக்கிறாரென்ற விஷயத்தைக்கேட்க மகிழ்கிறோம்.

11. மகாப்பெரிய மரம்:—மெக்ஸிகோ என்னும் தீவில் ஓர் மரம் இருக்கின்றது. அது உலகத்திலுள்ள எல்லா விருக்ஷங்களைக் காட்டிலும் மிகவும் பெரிதானதாம். அதன் வேறுக்குச் சமீபமாகப் பூமியில் பரவியிருக்கும் சுற்றளவு 154 அடியும் 29 அங்குலமாம். அதன் உயரத்தைப் பார்க்கவேண்டுமானால், அனேக கஜதூரத்திற்கப்பால் நின்று ஆகாயத்தை அண்ணாந்துபார்த்தால் அப்பொழுதும் மரம் இன்னும் மேலேயே போவதாகத் தோற்றுமாம். அதன் வயது சிலர் 500 வருடங்களென்றும், பலர் 1000 வருடங்களென்றும் சரித்திர மூலமாய் தெரிவிக்கின்றனராம். இதன்மேல் எத்தனையோ ஆயிரம் பக்ஷிகளும், நாற்கால் ஜந்துக்களும் வசித்துவருவதாகவும் சொல்லுகின்றனர். * * * * * * * * * * *

மகாராஜாவை என்னோடு பேசவைத்தேன்.

"இன்றைத்தினம் மகாராஜா என்னோடு பேசினார்" என்று ஒருவன் மற்றொருவனோடுரைத்தான்.

மற்றவன் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டு "உன்னோடா மகாராஜா பேசவந்தார்? என்ன பேசினார்? அடே! உனக்குச் சுக்கிரதசை யடிக்கிறதடா!" என்றான்.

"நான் கோட்டை வாசல் வழியாய்ப் போய்க்கொண்டிருந்தேன். மகாராஜா அவர்கள் குதிரைவண்டியிலே வந்தார். நான் ஒதுங்காமல் நின்றேன். இராஜாவுக்கு முன்னே வந்துகொண்டிருந்த ஒருவருக்கும் நான் நகரவேயில்லை. பிறகு மகாராஜா அவர்களே என்னைப்பார்த்து "அடே! ஆரடா நீ? விலகி நில்; நீ ஏன் இங்கே நிற்கிறாய்?" என்று கேட்டார்."

ஞானபோதினி